

галузі є підвищення ефективності логістичного сервісу.

Логістичний сервіс (логістичне обслуговування) – це комплекс послуг, що надаються споживачам у процесі постачання їм товарів з метою найбільшого задоволення їх потреб. Основною метою логістичного сервісу є забезпечення доставки потрібних товарів, необхідної якості, у необхідній кількості, у потрібний час, у потрібне місце, необхідному клієнтові, з максимальною зручністю для нього та з мінімальними для підприємства-постачальника витратами.

Ключовим фактором забезпечення якості логістичного сервісу є наявність точної та об'єктивної оцінки його результатів. Оцінка ефективності логістичного сервісу полягає у співставленні фактичних значень показників якості обслуговування з плановими (нормативними). Вона може бути якісною та кількісною. Якісна оцінка передбачає відповідь на запитання: «Чи відповідає логістичне обслуговування по усій сукупності наданих характеристик вимогам клієнта, перевершує їх або поступаєть їм?». Кількісна оцінка виражається чисельним значенням показника якості логістичного обслуговування.

Основними принципами контролю якості логістичного сервісу є системний підхід, який передбачає:

- охоплення найбільш суттєвих етапів сервісу,
- відбір ключових операцій, необхідних для управління процесом логістичного обслуговування,
- організацію системи оперативного інформування щодо якості сервісу,
- застосування сучасних методів обробки інформації,
- комплексний аналіз відхилень (визначення різниці між фактичними показниками логістичного обслуговування від планових).

Відхилення, що виявлені у результаті контролю якості логістичного сервісу, розподіляються на відхилення внаслідок впливу випадкових і контрольованих факторів (як правило, ці відхилення незначні та не потребують втручання системи логістичного сервісу) і відхилення тимчасової або постійної зміни показників якості обслуговування. При цьому тимчасові зміни зазвичай усуваються під час наступного циклу замовлень на логістичне обслуговування, а постійні потребують прийняття відповідних управлінських рішень.

Система управління логістичним сервісом обов'язково повинна включати попереджуючі заходи, що спрямовані на усунування причин зниження якості логістичного обслуговування, до яких відносяться:

- постійне підвищення кваліфікації працівників даної сфери;
- удосконалення мотиваційного механізму за якісне обслуговування;

– впровадження групових форм надання логістичних послуг;

– контроль за ефективністю коригувальних заходів.

Отже, підвищення ефективності логістичного сервісу сприяє покращенню іміджу підприємств залізничного транспорту, зміцненню їх ринкових позицій, а також досягненню встановлених цілей.

УДК 338.47:330.131.5:656.2

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Нескуба Т.В., к.е.н., ст. викладач (УкрДУЗТ)

Сучасний етап функціонування структурних підрозділів залізничного транспорту визначається рядом факторів певної невизначеності, що суттєвим чином впливають на їх господарську діяльність. Зниження обсягів вантажних перевезень та недосконалість систем управління підприємствами в умовах зміни стратегічних орієнтирів, призводять до виникнення проблем, що потребують вирішення питань економічної адаптації діяльності структурних підрозділів в «складних» умовах.

Основними економічними цілями підприємства в сучасних умовах господарювання є підвищення ефективності виробництва, максимізація прибутку, завоювання нових ринків та задоволення потреб колективу. В умовах реформування галузі для структурних підрозділів залізничного транспорту зростає вплив фактора господарського ризику, з'являються переваги вільного ціноутворення, можливості самостійного вибору постачальників і споживачів. Одночасно з цим, знімається будь-яка відповідальність за забезпечення підприємства сировиною і матеріалами, за збут його продукції, за рівень його заробітної плати.

Необхідно зауважити, що зовнішнє середовище є однією з важливих характеристик підприємства і представляє собою всі фактори, які знаходяться за його межами. Факторами прямої дії зовнішнього середовища на діяльність структурного підрозділу залізничного транспорту є сукупність елементів, що мають безпосереднє відношення до залізничного підприємства і його можливостей по обслуговуванню клієнтури: постачальники ресурсів (трудових, фінансових, інформаційних, матеріальних та ін.); споживачі транспортних послуг, конкуренти, посередники і контактна аудиторія – групи або структури, які проявляють реальний і потенційний інтерес до підприємства і

здійснюють вплив на його здатність досягати поставлену мету (органи державного управління).

Серед факторів непрямої дії доцільно виділити політичні, економічні, екологічні, соціальні, культурні, правові, міжнародні та науково-технічні. В умовах політичної кризи та нестабільної економічної ситуації вплив зазначених факторів на діяльність структурних підрозділів залізничного транспорту можуть викликати порушення умов діяльності підприємства, призводити до фінансових, людських, матеріальних та інших втраг.

Таким чином, на сучасному етапі функціонування необхідним є проведення оцінки ефективності роботи структурних підрозділів залізничного транспорту, що полягає у визначенні результативності діяльності в цілому, або її конкретного заходу, проекту за певний проміжок часу (що не перевищує терміну служби об'єкта). У результаті аналізу сукупності показників є можливість виявити загальну ефективність діяльності підприємств залізничного транспорту та їх структурних підрозділів, а також зробити певні висновки з приводу: ефективності використання ресурсів у кожному підприємстві галузі, на залізницях та їх структурних підрозділах; ефективності діяльності всіх галузевих служб; ефективності прийнятих рішень на всіх етапах управління.

УДК 35.073.562(477)

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Петухова Т.О., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Сучасні виклики економіці України обумовлюють зміни в системі управління діяльністю підприємств, у тому числі й підприємств залізничного комплексу. Перш за все це підвищення ефективності діяльності за рахунок якості управління, яке в свою чергу повинно знайти інструменти мобілізації внутрішніх резервів та їх повноцінного використання, шляхи вирішення проблем, пов'язаних з визначенням майбутніх ризиків та їх оцінкою, а також методиці напрацювання відповідних управлінських рекомендацій по усуненню ризиків. Досвід зарубіжних країн доводить, що одним з найбільш дієвих інструментів, що дозволяє виявити можливості підвищення ефективності бізнесу, і, отже, однією з конкурентних переваг підприємства стає внутрішній аудит.

Цілями внутрішнього аудиту є: надання керівникові незалежних, об'єктивних суджень, висновків і оцінок щодо: достатності та

ефективності систем управління; відповідності діяльності вимогам законодавства України; відповідності здійснюваної діяльності вимогам внутрішніх документів; ефективності процесів делегування повноважень між структурними підрозділами установи та розподілу обов'язків між ними; ефективності використання наявних ресурсів; ефективності використання та мінімізації ризиків від використання інформаційних систем і технологій; достатності і ефективності заходів, спрямованих на зменшення ризиків та усунення недоліків, виявлених державними органами, зовнішніми аудиторами або службою внутрішнього контролю; рекомендацій з поліпшення якості системи управління; оцінку стратегічного управління.

Основними об'єктами внутрішнього аудиту є: стан і ведення бухгалтерського фінансового обліку; фінансова звітність, її достовірність; стан активів та їх використання; забезпеченість підприємства ресурсами та ефективність їх використання; платоспроможність і фінансова стійкість; система управління підприємством; робота економічних і технічних служб; оподаткування: правильність визначення доходу, що підлягає оподаткуванню, своєчасність і повнота сплати податків; планування, нормування і стимулювання; внутрішньогосподарський контроль; виробничо-господарська діяльність; достовірність проектно-кошторисної документації тощо.

Основними процедурами внутрішнього аудиту є: аналітичне дослідження даних фінансового та управлінського обліку з метою встановлення ефективності господарської діяльності та подальшого розвитку підприємства.

Але, до основних проблем розвитку внутрішнього аудиту на підприємствах залізничного комплексу України слід віднести: недостатнє нормативне та методологічне забезпечення, що спричиняє проблематику в принципах, організації, методиці, методології та процедурах внутрішнього аудиту.

УДК 656.612(477)005.591.6

ПРОБЛЕМЫ ИННОВАЦИОННОГО ПОЗИЦИОНИРОВАНИЯ НАЦИОНАЛЬНЫХ МОРСКИХ ТРАНСПОРТНЫХ КОМПАНИЙ

Пархоменко И. Н., ст. преподаватель (ОНМА)

Одним из принципов эффективного и устойчивого инновационного развития подсистем морского транспорта является четкость постановки перспективной и текущей цели, в соответствии с